

Izhaja vsako sredo
in petek.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 92

V Gorici, v petek 23. decembra 1927

Leto X

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Zima rodi pomlad.

Trda zima gospodari v deželi. Ko pišemo te vrstice, pritiska zunaj občuten mrz, nebo je zastrto s sneženimi oblaki in plaho so začele nalletavati prve snežinke. Zadnji dnevi so bili sicer solnčni, toda brila je mrzla burja, da je človeku šla do kosti. Zato ni bilo prijetno zunaj v prosti naravi in kdor je le mogel, se je zatekel k toplemu ognjišču. Srečni še oni, katerim je dana možnost, da si prijetno ogrejejo svoja domovanja. Številni reveži pa, ki se morajo stiskati po svojih razmrženih kotih, morajo pretrpeti marsikatero bridko uro.

Vendar vsi z vdanostjo in potrpežljivostjo prenašamo neprijetnosti in neugodnosti ostre zime. Saj se vendar bližamo svetim božičnim praznikom, katere smo si že v mladostnih sanjah predstavljali zavite v sneženo ivje in škripajoči mrz. Skoro neprijetno nam je bilo, če so bili božični prazniki pretopli in premalo zimski. Želeli smo si upravi, da nas je pred božičem zima nekoliko pretresla, ker smo potem bolj občutili blagodejnost velikih praznikov.

Kakor zunaj v naravi tako vlada zima tudi v našem duševnem življenju. Verska mlačnost je v povojnih letih napravila med našim ljudstvom težka opustošenja. Razpasla se je brezbriznost in razdvojenost in ponekod dviga že tudi nevera svojo glavo. Sicer se je v zadnjih letih s požrtvovalno vneto storilo mnogo, da bi se obnovilo zdravo, globoko in močno versko življenje, toda dela je še mnogo. Odpraviti je treba zlasti razne grde razvade, ki so se razpasle med nami. Lahko miselno popivanje, noro plesarjenje, vsakovrstno zapravljanje, delamrznost, pohlep po udobju in še

razne druge nevšečnosti so silna ovira, da se naše duševno življenje ne more otresti zimskih okov, da ne pride do životvornega ravnovesja.

Tudi vsakodnevne skrbi, ki tlačijo našega človeka, tvorijo veliko zapreko pri njegovem notranjem ozdravljenju. Kamor se obrnete, slišite same tožbe. Eden toži o slabih letinah, drugi godrnja čez davke, tretji zdihuje čez vničujoče cene, četrtega gonijo v propast slabe kupčije, peti se zapira sam vase, ker ne najde možnosti, da bi se razgibal, z eno besedo: nas razjeda pogubna nezadovoljnost. Ta pa je zelo kvarna za vsak napredek, ker tlači ljudi k tlom in jim ne dopusti, da bi se dvignili.

To trpljenje, ki je razlito preko naše zemlje, pa nas ne sme spravljati v obup. Trpljenje je predpogoj življenja. Koliko težkih ur ima kmet, kadar seje in orje; njegov trud je ovenčan s setvijo. Koliko trpi vinogradnik, ko okopava svoje trte; zlat pridelek je njegova nagrada. Koliko se muči mati, ko izreja svoje otroke; hvaležni sinovi in hčere so ji plačilo. Koliko znoja in truda stane delavca, bodisi telesnega ali duševnega, njegovo delo; uspeh mu je povračilo. Koliko so morala pretrpeti razna ljudstva, preden so si priborila prostor na solncu; procvit in razmah jim je bil v odplačilo.

V to sveto resnico se zatopimo tudi mi v teh svetih dneh. Otresli se bomo malodušja in v naša razruvana srca, ki bodo sprejemljiva za vse dobro, vzvišeno in blago, se bo naselil mir, ki ga je prineslo razbičanju in raztrpinčenemu svetu novorojeno Dete.

Kaj se godi po svetu?

Stopimo po dolgem času zopet enkrat preko oceana in pogledimo, kaj se godi v veliki srednjeameriški državi, v Mehiki. V Mehiki še vedno divja kulturni boj, ki ga je 31. julija 1926. pričel predsednik republike Calles.

Mehiko si po navadi vedno predstavljamo kot deželo prekucij, uporov in kulturnega boja. Ta predstava je skoro popolnoma pravilna. Zajemljivi pa so vzroki, ki so pripeljali Mehiko v tak položaj. Nemški jezuit Ludovik Koch je v letošnji aprilski številki znamenite katoliške revije »Stimmen der Zeit« (Glasovi časa) razložil zgodovinsko ozadje — teh večnih prevratov.

Koch pravi, da je vzroke kulturnega boja iskati v političnih in v socialnih razmerah.

Politična plat.

Ako hočemo zaslediti politične vzroke, moramo seči sto let nazaj v preteklost, v boje za osvoboditev Mehike izpod španske nadoblasti in za njeno samostojnost. V tistih bojih se je velika večina duhovščine, posebno višja duhovščina in redovniki, izrekla za Špance. Škof v Michoacanju je vstaje izobčil, nadškof v Mehiki (glavno mesto) je zavrnil dva duhovnika, Hidalgo in Morelosa, ki sta načelovala osvobodilnemu gibanju, in jima, preden

sta bila ustreljena, odvzel duhovniško dostojanstvo. Nadškof je rekel, da pomeni upor proti Španiji upor proti Cerkvi.

Razumljivo je torej dejstvo, da so vsi goreči mehikanski rodoljubi videli največjo oviro uresničenju svojih vzorov baš v Cerkvi in da so proti Cerkvi obrnili vse svoje sovraštvo. Poleg tega pa so prišli tudi v Mehiko evropski prostozidarski nazori. — In tako se je zgodilo, da je mehikanska ustava iz l. 1857. uzakonila ločitev Cerkve od države. Vzela Cerkvi vsa posestva in jo popolnoma podvrgla državni oblasti. Takrat se je začel križev pot mehikanskih katoličanov, ki traja z majhnimi odmori za cesarja Maksimiljana in za predsednikovanja Porfirija Diaza do danes.

Socialno vprašanje.

Zgolj politična vprašanja bi prav gotovo ne mogla tako vplivati na položaj katoliške Cerkve v Mehiki. Mehika trpi tudi na agrarnem (emljiškem) in na delavskem vprašanju.

Agrarno vprašanje Mehike je tako staro kot njena neodvisnost. Dokler je bila dežela pod špansko nadoblastjo, je veljal stari družabni in lastninski red, to se pravi, zemlja je bila last države ali pa plemstva. Vse velike množice me-

hikanskega ljudstva niso imele niti pedi zemlje. Ko je dežela dosegla svojo neodvisnost, so se razmere nekoliko izboljšale. Vlada je izdala zakon, po katerem je lahko vsakdo obdeloval neobdelano zemljo, tudi če je bila zasebna last.

Cerkev je imela velika posestva, ki so mikala marsikoga. Kadar je kak uporniški vodja potreboval vojakov, je obljubil, da bo med svoje pristaše razdelil cerkvena posestva, ako bo prišel na vlado. Take potrebe pa so se večkrat ponavljale, zato je Cerkev popolnoma obubožala.

Mehika je zelo bogata s kovinami in petrolejem. To bogastvo je prineslo s seboj tudi delavsko vprašanje. Delavstvo je vedno in povsod dostopno boljševiškim ali pa socialnodemokratskim idejam, ki so, kot je znano, sovražne veri. Te ideje stremijo za tem, da se velika posestva razdele. V Mehiki pa so te ideje samo napol uresničili. Cerkvi so vzeli vsa posestva. Država pa jih je tako slabo upravljala in razdelila, da ni imel nihče koristi od njih. Velika posestva zasebnikov pa je država pustila v miru.

Odpor Cerkve.

Mehikansko ljudstvo je v svoji notranjosti globoko verno, toda zelo nepoučeno. Ljudstvo ne ve, da je duhovščina služabnik Cerkve in Matere božje iz Guadalupe. Zato je ljudstvo ponekod šlo v boj proti duhovščini s svetinjicami Matere božje na prsih.

Ko je duhovščina videla, da tako ne more več dalje, je poskušala organizirati ljudstvo in ga poučiti. Ljudstvo se je rado odzvalo klicu svojih pastirjev. In tako imamo danes v Mehiki močne katoliške organizacije katoliških mož, žena, deklet in mladeničev.

Duhovščina je ustanovila tudi »Katoliško delavsko zvezo«, ki je zasnovala popolnoma nov socialni program, ki obsega štiri glavne zahteve katoliške, narodne in socialno-zemljiške politike: 1) Mirna poravnava s kmetijskimi stanovskimi organizacijami. 2) Svobodno sklepanje najemniških pogodb s končnim namenom odkupa posestne pravice. 3) Podpiranje in ustvarjanje majhnih kmetijskih posestev na stroške zasebnega velikega posestva. 4) Otvoritev kreditov za nove naseljenice.

Ta program je bil za mehikanske razmere tako moderen in v takem nasprotju z dosedanjimi nazori in postopanjem Cerkve v teh vprašanjih, da se je javnost čudila in vpraševala, ali je kaj takega mogoče. Tudi v parlamentu je zavladalo veliko začudenje. Dosedaj so smatrali Cerkev za največjo nasprotnico malega posestnika, sedaj pa predlog in zahteva po taki temeljiti zemljiški preuredbi. Ti predlogi so vpliv Cerkve zelo povečali in pokazali, da je duhovščina temeljito spremenila svoje socialne nazore.

Današnji položaj.

Katoliška misel je kljub vsem preganjanjem in vsem nevarnostim v Mehiki zelo močna. To moč je pokazal evharistični kongres, ki se je vršil v dneh od 4. do 10. oktobra 1924. v glavnem mestu republike. Predsednik Obregona je kljub svojemu brezverskemu prepričanju in proti določilom ustave iz l. 1917. dal dovoljenje. Misli je morebiti,

da se bo kongresa udeležilo nekaj sto pobožnih ženic in par brezposelnih mož. Motil se je. Samo mladine je bilo na kongresu nad 100.000. Udeležil se ga je ves diplomatski zbor, škofje, mnogi voditelji, dijaštvo itd. Obregona je divjal od jeze. Toda njegova doba je potekla. V decembru istega leta je postal predsednik Calles, ki je bil izvoljen v imenu miru in svobode in ki naj bi prinesel odločitev, ali naj se kulturni boj konča ali ne.

In prinesel jo je. Za predsednikovanja Callesa je preganjanje katoliške Cerkve doseglo svoj višek.

Calles je najprvo poskusil ustanoviti neko narodno, razkolniško cerkev. Uporabil je silo in zvijačo, da bi izpeljal svoj načrt. Zaman! Poskus se je klaverno končal. — Potem je ukazal, naj vsi duhovniki, ki nimajo mehikanskega državljanstva, zapustijo Mehiko. Za domače duhovnike pa je uvedel novotarijo, da morajo imeti dovoljenje od oblasti, ako hočejo izvrševati svoj dušnopastirski poklic. Omejil je tudi število duhovnikov v nekaterih delih dežele.

Glavni udarec pa je Calles zadal Cerkvi z zakonom od 31. julija 1926. Zasegel je še tisto malo cerkvenega imetja, kar ga je še ostalo, razpustil vse samostane, podržavil 2500 katoliških ustanov in zavodov, onemogočil verski pouk v šoli, dal božje hiše v posvetno upravo, prepovedal ustanavljanje strank z rusko barvo, prepovedal tisku vsako kritiko teh odredb, katoliškim listom pa poročanje o političnih zadevah sploh. Od 31. julija 1926. vlada vojno stanje med Cerkvijo in mehikansko državo.

Cerkev se je pripravila na odpor. Škofje so priporočili vernikom pasivni odpor in proglasili interdikt. Nobene maše, nobenega zvonjenja. Davki naj se ne plačujejo, trgovine brezvercev naj se bojkotirajo, ljudje naj bodo oblečeni v žalno obleko. To so močna sredstva, ki so dozdaj vedno imela uspeh, dasi navadno šele po dolgotrajnem tišem boju, kajti človeška duša ne more biti trajno brez tiste tolažbe, ki jo nudi vera. Danes boj še vedno traja. Koliko časa bo še trajal, ve Bog, brez čigar volje ne pade niti las s človekove glave. In v božjo voljo zaupajo mehikanski katoliki in v božje usmiljenje, ki pošilja narodom nesreče in stiske, da potem vedo bolj ceniti pravo svobodo.

Okno v svet.

Mihalakopulos v Rimu.

Grški zunanji minister Mihalakopulos je došel v Rim, kjer je obiskal ministrskega predsednika Mussolinija.

Tuhačevski odstopil?

Načelnik ruskega generalnega štaba Thuachevski je menda odstopil, ker so ga dolžili stikov z opozicijo.

Na Kitajskem.

Nacionalisti so ruskega podkonzula v Kantonu po prekem sodu obsodili na smrt in ga usmrtili. Ruski generalni konzul in vse osebe je konzulata pa je v zaporu.

Kriza bolgarske vlade?

Zdi se, da je bolgarska vlada v krizi. Pravijo, da bo Ljapčev odstopil.

Spremembe v romunski vladi.

O božiču se bodo v romunski vladi izvršile nekatere spremembe. Zamenjan bo državni podtajnik Tartarescu, ki je menda v veliki meri kriv dijaških nemirov na Sedmograškem.

Poljska in mala antanta.

Mala antanta je zveza treh držav (Jugoslavije, Češke in Romunije). Sedaj se menda vršijo pogajanja, da bi se v to zvezo sprejela tudi Poljska.

Rusija in Kitajska.

Zadnjič smo poročili, da je nacionalistična kantonska vlada pozvala sovjetskega konzula v Šangaju, naj zapusti ozemlje nacionalistične vlade. Nato je Čičerin poslal kantonski vladi odločno pismo, v katerem pravi, da sovjetska Rusija

ni nikdar priznala kantonske vlade in da je vse konzule nastavila dogovorno z vlado v Peking. Radi tega kantonska vlada nima pravice izganjati ruskih konzulov. Čičerin je tudi zavrnil trditve, da so sovjetski konzulati središča komunistične propagande.

Jugoslovansko-nemška trgovska pogodba.

Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Nemčijo je stopila v veljavo dne 20. decembra. To je prva redna trgovska pogodba med obema državama.

Monarhistična zarota v Rusiji.

V Odesi so odkrili monarhistično društvo »Pripadnikov Nikolaja Nikolajeviča«, ki si je postavilo za cilj, pripravljati atentate na vlake, železnice in na sovjetske uradnike.

Mohorjeve knjige so pošle.

Goriška Mohorjeva družba je letos dosegla lep uspeh. Knjige so ta teden pošle. To je najboljši dokaz, kako jih bralci cenijo! Družba ima v zalogi samo še »Zgodbe sv. pisma stare zaveze«. — Zaloga molitvenikov je družbi tudi že pošla. Naj bo to v spodbudo zamudnikom, ki se želijo vpisati v družbo, ko knjige že izidejo in je že prepozno.

Književne družbe v Sloveniji.

V Sloveniji obstajajo tri književne družbe, zgrajene po vzorcu »Družbe sv. Mohorja« v Celovcu. Najstarejša in najmočnejša je pač stara »Družba sv. Mohorja«, ki se je letos preselila s Prevalj v Celje. Ima 51.000 članov. Njene publikacije s finim okusom urejuje pisatelj F. S. Finžgar, ki jih je zelo visoko dvignil. — L. 1925. je bila ustanovljena »Vodnikova družba«, ki se naslanja na svobodomiselne kroge okoli dr. Žerjave. Letos je imela 17.000 članov; izdala je štiri knjige. Lep napredek! — Tretja knjižna družba je »Kmetijska matiča«, ustanovljena lanske leto od kmetijcev. Letos je izdala štiri knjige v 6000 izvodih. — Kaj takega je le pri Slovencih mogoče!

V kremenskem fašizmu.

Ministrski predsednik Mussolini je pregledal položaj fašizma v provinci Cremona in izdal sledeče ukrepe: 1. Konzula Cezarja Balestrierija je odstavil od poveljstva 17. legije. 2. Istemu konzulu je za nedoločen čas prepovedal vsako strankarsko in politično udejstvo. 3. Konzula inž. Julija Orefici je za nedoločen čas odstavil od poveljstva 19. legije. — Poslanec Farinacci pa je vnovič poudaril svojo vdanost stranki.

»Narodna Obrana« in zunanja politika.

»Narodna Obrana« je mogočna srbska nacionalistična organizacija v Beogradu. Te dni je pričela izdajati svoje glasilo pod naslovom »Jugoslavija«. V prvi številki tega lista je načrtala svoj zunanje-političen program, ki je: ustvaritev velike jugoslovanske države od Tagliamanta do Črnega morja. Italijanski listi zelo živahno razlagajo ta program.

Grozna nesreča ameriškega podmornika.

Neki ameriški podmornik je neka ameriška vojna ladja tako poškodovala, da se je potopil z vsem moštvom vred. Ko so prišli potapljači do njega, so začuli signale iz čolna, znak, da je še nekaj mož živih. Potapljači so na signale odgovorili in kmalu so imeli zvezo. Posrečenci so javili, da jim primanjkuje zraka. Potapljači so pričeli rešilna dela, toda skoro gotovo se bodo vsi še živi mornarji zadušili, preden bodo rešeni. Grozna smrt.

Vizumi padajo.

Švedska in Norveška sta odpravili v potniškem prometu dolžnost vidiranja potnih listov.

Zavarovalnice.

Pod tem naslovom smo pred kratkim objavili seznam nekaterih zavarovalnic in njihov promet. V tem seznamu ni bilo zavarovalnice »La Fondiaria«, ki je zlasti za zavarovanja proti požaru zelo razširjena v naši pokrajini. »La Fondiaria« je v letu 1926 sklenila samo v tuzemstvu 150 milijonov lir življenjskega zavarovanja.

Vozni red Ribijevih korijer med prazniki.

V nedeljo na božični praznik je redna vožnja na vseh črtah ukinjena in ne bo vozila nobena korijera. Na črti Gorica - Solkan in Gorica - Ločnik bo ustavljen promet samo do poldne. Od 12. ure naprej bosta v obeh smereh vozili korijeri po vslednjem voznem redu.

V ponedeljek 26. t. m. bo redna vožnja kakor vsak dan.

Na dan novega leta bo v veljavi vozni red, ki je določen za nedelje.

Tržne cene

dne 22. decembra 1927.

Česnik kg L 1—1.10; sveže zelje L 0.60—0.70; kisel zelje L 1.60; cvečica L 1—1.20; čebula L 0.90—1; fižol navaden L 1.80; fižol koks L 2.60; indijca L 1.30—1.50; krompir L 0.60—0.70; peteršilj L 1.10—1.20; radič zelen L 1.20—1.50; radič rdeč L 3—3.40; špinača L 1.60—1.80; zelena L 1.20—1.40; motovilec L 2.20 do 2.50; vrzote L 0.50—0.60; pomaranče L 1.60—2; kostanj L 1.10 do 1.30; suhe fige L 1.80—2.60; limoni kos L 0.15—0.20; jabolka kg L 1.20 do 2.80; maroni L 2.50—3; orehi G 3.60—4; lešniki L 6.50—7; hruške L 1.60—3; suhe češplje L 3.20—4.60; sveže maslo L 15; presno maslo L 18; mleko liter L 1; med v satovju L 10; sladka smetana L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.60—0.70.

Pozdravi in voščila.**Valtournanche Aosta.**

Ložani, ki smo tu zaposleni pri delu v predorih in si služimo svoj vsakdanji kruh v vodi, prahu, dimu in vedni smrtni nevarnosti, se spominjamo, daleč od rodne grude, svojih dragih in želimo vesele božične praznike in srečno novo leto staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom. Tudi »Goriška Straža Bog živi! — Pred nedolгим, dne 10. t. m., smo praznovali v našem krogu izredno slavo. Naš rojak g. Anton Rosič, Logje hšt. 61, se je poročil z gđ. Klementino Bellagionata, hčerko uglednega trgovca. Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova na novi poti življenja. Ložani.

DNEVNE VESTI.

Vesele božične praznike

želimo prav iz srca vsem naročnikom, čitateljem in prijateljem. Naj blagoslovljeni dnevi praznikov podžgejo v nas znova pogum za vztrajno in požrtvovalno delo, ki je jamstvo naše bodočnosti.

Uredništvo in upravnštvo.

Teden »Goriške Straže«.

Teden od božiča do novega leta porabite vsi, ki vam je pri srcu vaše zvesto glasilo, da mu pridobite novih naročnikov. Armada »Goriške Straže« mora biti močna in silna, da odmev njenega koraka ne bo udarjal na gluha ušesa.

Popravek.

Tiskarski škraf nam je v zadnji številki napredel eno prav nagajivo: »Goriška pratika« v razprodaji ne stane 1.80 L, kakor je bilo pisano, temveč samo 1.50 L.

Poroki.

V Gorici se je poročil znani naš znanstvenik g. notar Miroslav Premrou z gđ. Hribar iz ugledne tukajšnje družine. — G. inž. Milan Mikuž od Sv. Lucije se je poročil z gđ. Ružo Lenardič iz spoštovane narodne družine v Kojskem. Obe ma paroma obilo sreče!

Mraz.

Zadnjih osem dni je pritisnil oster mraz. Prve dneve je snežilo in divjala burja, potem se je pa nebo razjasnilo in smo imeli lepe solnčne dneve s škripajočim mrazom. Od vseh strani dežele prihajajo poročila o nenavadnem mrazu, ki je dosegel v idrijskem okraju 20 stopinj pod ničlo. V Gorici smo imeli tudi parkrat od 8—10 stopinj mraza. Silna zmrzav je napravila ponekod na sadnem drevju precej škode. Tudi v drugih državah, sploh po vsem svetu, vlada silen mraz.

Nadškof Rossi — carigrajski patrijarh.

Bivši videmski nadškof Rossi je bil te dni imenovan za latinskega carigrajskega patriarha.

Znamenita obletnica.

V sredo 21. decembra je minilo šestdeset let, odkar je avstrijski državni zbor uzakonil novo ustavo, ki je razdelila dotodaj enotno monarhijo v dva dela in s tem vpeljala tokozvani dualizem.

Uvedba zlate valute.

V sredo 21. decembra se je v Rimu sestal ministrski svet in sklenil ukiniti dosednji prisilni tečaj lire in uvesti zlato valuto.

Odprte gostilne.

Kakor naznanja tukajšnje udruženje trgovcev in obrtnikov, so dne 24., 25. in 31. t. m. vsi javni lokali v mestu in na deželi lahko vso noč odprti.

Združitev občin.

S kr. odlokom z dne 1. t. m. sta bili občini Breginj in Sedlo združeni v eno občino s središčem v Breginju.

* * *

Občine Šempas, Osek - Vitovlje in Ozeljan so bile s kraljevim dekretom združene v eno samo občino z imenom Šempas.

Cerkveni glasbenik.

Naročnino za »Cerkveni glasbenik« sprejema David Doktorič, Gorica, Corso Verdi 37. List stane L 15.— Vsaka naša cerkev in vsak naš glasbenik mora naročiti ta krasni list, ki lahko tekmuje z listi cerkvenoglasbene stroke drugih narodov.

Trst — prosta luka.

Trst postane s 1. januarjem 1928. prosta luka. Isto ugodnost bo uživala tudi Reka in še mnogo drugih italijanskih pomorskih mest.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

XII. Morilni oder.

»Ga bom rešil, ga bom rešil,« je Lupin neprestano ponavljal Klarisi, ko sta se peljala v avtu. Ko sta dospela do trga Clichy do stanovanja, je vprašal Lupin slugo:

»Nobene brzojavke?«

»Ne.«

»Me prav nič več ne navdaja z začudenjem,« pripomni Lupin z brezbrzišnim glasom.

Klarisa je med tem stala pri mizi in brala večerni list. Nenadoma zavpije in se zgrudi.

»Ahil, Ahil, brž pomagaj, da jo položiva na postelj in prinesi mi stekleničico z uspavancem. — Tako, revica, se bo vsaj šele jutri zbudila, ko bo že vse končano.«

Lupin brž preleti vrstice, ki jih je Klarisa brala: »Oblastva so ukrenila vse potrebno glede usmrtnitve

Vaucheraya in Gilberta. Bati se je, da bo Lupin napravil zadnji poskus, da ju reši. Od polnoči naprej bodo vse ulice v bližini jetnišnice zastražene z vojaštvom. Vaucheray je ciničen kot vedno, Gilbert pa ima še sedaj neomajno zaupanje v svojega mojstra. Venomer zatrjuje: »Moj šef mi je javno zagotovil, da me bo rešil. In obljubo drži. On ne bo pustil svojega Gilberta v nevarnosti.« — Videli bomo ali zasluži Arsene Lupin tako naivno in ganljivo zaupanje.

Ko je končal, se je Lupin zasočil. Bridko je občutil, da mora nekdo drugi zavoljo njegove trpeti. Bil je že tako prepričan, da ne more več pomagati, da ni več mislil na nobeno sredstvo. Kar nič ga ni več razburila Le Ballu-jeva brzojavka: »Motor pokvarjen. Treba popravljati.« Pogledal je Klariso, ki je spala v globoki omotici. Naenkrat je tudi on iztegnil roko po steklenici, kjer je bilo še polovico uspavalne tekočine in jo je v dušku iz-

pil. Slugi Ahilu je še naročil, naj ga nikakor ne budi. Čez par minut je že trdo spal. Bilo je deset zvečer. Ob enih zjutraj je policija zaprla vse dohode k jetnišnici. Giljotino so postavili na prostornem trgu. Že ob štirih se je kljub dežju zbrala velika množica.

Med tem se je ura obsodbe približala. Ravnatelj jetnišnice je ukazal odpreti celico. Vaucheray je planil z ležišča.

»Vaucheray, prišli smo, da vam javimo...«

»Molčite, molčite... Saj vem, za kaj gre. Ni potreba besedičenja. Smo že gotovi.«

Tudi Gilbert ni več spal, ko so vstopili v njegovo celico. Ko so mu prebrali obsodbo, se je začel tresti in se je jokaje zgrudil na posteljo:

»O, moja uboga mama... moja mama!«

Hoteli so ga vprašati po mami, o kateri ni nikdar prej nič znil, toda on se je nenadoma razburil:

»Jaz nisem morivec, nisem morivec. Čemu me morite?«

Zobje so mu tako šklepetali, da ga ni več bilo moč razumeti. Nazadnje se je pomiril in je postal otroško ubogljiv.

»Recite moji materi,« je prosil stokajoč, »naj mi odpusti.«

»Vaši materi?«

»Da. Zapišite to v časnike. Ona bo že brala. Ona ve, da nisem morivec. Toda prosim jo, naj mi odpusti za vse bridkosti, ki sem ji jih prizadjal. Razen tega pa,« je nadaljeval ter se oziral okrog »imam še vedno zaupanje v svojega šefa.«

Gospodov s policije se je polotilo usmiljenje. Prasville je vzdihnil:

»Ubogi fant!«

Gilbertov zagovornik ni nehal okoli stoječim jokajoč zatrjevati:

»Revež je nedolžen, nedolžen.«

Med tem je odbila ura za odhod. Oba jetnika so peljali v ravnateljevo pisarno podpisat neke papirje. Grozno dolga se je zdela pot preko raznih dvorišč. Ko je Vaucheray

Ne sila, temveč pravičnost.

Čehoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš je med svetovno vojno odšel v inozemstvo in v družbi z Masarykom ustvaril temelje sedanje češke države. Organizirala sta posebno čehoslovaško armado, ki se je bojevala ob strani zaveznikov. Dr. Beneš je o svojem delu med vojno izdal knjigo z naslovom »Svetovna válka a naše revoluce« (Svetovna vojna in naša revolucija). V tej knjigi nam opisuje vse svoje življenje od napovedi vojne dalje.

Posebno je zanimiv odstavek, ki popisuje Benešev obisk pri čehoslovaški brigadi na francoski fronti dne 8. novembra 1918., to je tik pred sklepom premirja, in njegov povratek v Pariz. Ko se je vozil nazaj proti Parizu, so mu prišle misli, ki jih našim bralcem podajamo v prevodu.

»Ne verjamem in ne morem verjeti v filozofijo sile. Zato mi narod ni cilj. Ne zapiram oči pred dejstvom, da boj za ideale popolnejšega gnetnega in duševnega življenja lahko spravi narode v krvave spore in da mora vsak pameten človek na to možnost misliti in se nanjo pripravljati. Tega v praktični politiki nikdar ne pozabim. Toda označiti filozofijo sile se pravi, narediti iz krvavih sporov načelo in usodno potrebo. S tem se oznanja potreba nove moritve, in že s tem si jo nakopljemo na vrat. To je barsbarska, nečloveška in bedasta filozofija. Ona je ravnotako bedasta in površna kot filozofija, ki bi zaprla oči pred obstojanjem sile kakšnega naroda proti drugemu in pred potrebo, biti na nasilje pripravljen in ga odvrniti. Velika je razlika, ako človek hrepeni po oblasti, da ustvari pravo, ali ako hrepeni po

oblasti in moči samo, da podpre pravo in pravičnost. Ugovor, da se vsak politik, tudi tisti, ki zagovarja filozofijo sile, sklicuje na načela (svojega) prava in (svoje) pravičnosti, ne drži. To je ravno tisti politični, filozofski in moralni relativizem, proti kateremu se branim. Tudi za ta načela se je bil boj v svetovni vojni; zmagalo je pojmovanje prava in pravičnosti, kateremu materialna sila ni bila zadnji dokaz.

Mislil sem na svobodo, ki smo si jo priborili. Vprašal sem sam sebe, ali vse to mogoče pomeni, da jo bomo pri prihodnjem pritisku moči in sile izgubili in ali naj se od jutri naprej začnemo pripravljati na prihodnje klanje, ki bo strašnejše kot ono tam pri Verdunu.

Ne! Moj nacionalizem je veliko preglobok, premočan, prepristen, da bi to dopustil, to hotel. In ako bi bilo tako, potem je treba vse storiti in vse začeti, samo da se prepreči. Realnost tega sveta ne obstoji samo iz objektivnih resničnih dejstev, temveč tudi iz subjektivnih predstav o svetu in iz hotenih načrtov, želja in idej.

Ako je narod sam sebi cilj, potem sledi iz tega logičen zakon, da se mora nujno bojevati narod z narodom po enostavnem načelu moči in oblasti — ne, to ne more biti smisel zgodovine kateregakoli ljudstva, tudi našega ne, ako sploh hoče zgodovina narodov imeti kak smisel. Končati najstrašnejše klanje človeške zgodovine in izjaviti, da se to godi radi načela, v čigar imenu naj se pripravi še strašnejše klanje — ne, to je nemogoče!

V to filozofijo ne verujem in ji bom vedno nasprotoval.

Pozno v noč sem dospel v Pariz s polno glavo teh težkih misli.

Kaj je novega na deželi?

Renče.

V petek 16. t. m. je imel predsednik našega prosvetnega društva »Iskre« naveden obisk. Prišel je g. orož. brigadir in prinesel dekret, ki naznanja, da je društvo razpuščeno (z motivacijo kot je že v navadi).

Zadnji sestanek, ki smo ga imeli, bo ostal nam vsem v trajnem spominu. Vselej smo bili veseli in so bile tudi solzne oči...

Pevma.

Bil sem po raznih opravkih v Gorici, pa me je pot zanesla tudi v Pevmo. Slišal sem, da bodo v tej duhovniji v nedeljo dne 18. decembra ob treh popoldne slovesno blagoslovili zvonove. Slavnosti se je udeležilo vse polno ljudstva. Zvonove je posvetil prevzvišeni knezo-nadškof goriški dr. Fr. B. Sedej, ki

je zbrano ljudstvo nagovoril in mu razložil pomen zvonjenja. V vasi je bil postavljen slavalok. Slovesnosti so se udeležili poleg domačega g. župnika tudi msgr. Koršič iz Solkana, trije bogoslovci in mnogo občanstva. Po končani slovesnosti so se ljudje razšli, jaz pa sem jo mahnil v Podgoro, kjer sem videl pogreb Riharda Breganta. Opazil sem tudi, da v Podgori v adventnem času plešejo. Pač žalostno znamenje!

Bovec.

Vzajemna zavarovalnica za govedo v Bovecu bo imela dne 8. januarja 1928. ob 1 h pop. v mlekarških prostorih svoj XXI. redni občni zbor s sledečim vzporedom: 1. poročilo načelstva, 2. poročilo nadzorstva, 3. odobrenje računov za l. 1927., 4. volitev razsodnika, 5. služajnosti. Glede na važnost vprašanja zavarovalnine in glede zopetne

ga porasta poginole govedi in telet v tem letu, je treba od strani članov čim večje udeležbe, kajti dolžnost vsakega dobrega živinorejca je, da prispeva s kakim svetom, kako odstraniti vzroke vedno večjim nesrečam pri živini. Posebno pa s tem že sedaj opozarjamo vasi zunaj Bovca, da se člani že pred občnim zborom posvetujejo med seboj in zberejo zastopnike, razumne živinorejce, ki bodo morali imeti na vsak način v svojem področju vso živino v evidenci in nadzorstvu ter da bodo znali svetovati svojim sosedom v morebitnih nezdah in pri bolj lahkih obolenostih. Radi nizkega odstotka zavarovalnine ne razpolaga društvo z denarjem, da bi moglo svoje ljudi na vse konce in kraje pošiljati, ker to dosti stane. Poleg tega se pa še pri dosti slučajih nesreče ne more dobiti niti potrebnih informacij. Zato se pa zahteva, da so zastopniki za nesljudi in razumni živinorejci, ki bi odbor stalno o vsakem nezgodnem pojavu natančno obveščali. Odbor je o tem že razpravljal in tudi sklenil, da ako se člani izven Bovca v lastnem interesu ne pobri-gajo za dobrega zastopnika v svojem okolišu, se v dotičnem kraju za l. 1928. živina sploh ne bo cenila. Nadalje se je sklenilo, da ker je bilo v tem poslovnem letu zopet več nesreč kot lansko leto, se bo dotični primanjkljaj, ki nastane koncem leta 1927., naložil kot doplačilo in ga bodo člani vplačevali zajedno z zavarovalnino za l. 1928. Ako bi pa kakšen kraj ne imel zastopnika in bi istotam ne bilo cenitve živine, kot je zgoraj omenjeno, se bo doplačilo za l. 1927. vseeno brezpogojno iztirjalo.

Torej iz vsakega okraja se vabijo zastopniki in drugi člani na občni zbor, kjer lahko vsakdo stavi svoj predlog v korist skupnosti, da ne bo potem morebitnih kritik na naslov društva oziroma odbora.

Tolmin.

Preteklo nedeljo se je poslovil od nas preč. g. Peter Šorli in odšel kot župni upravitelj na Bukovo. Slovo je pokazalo, kako zelo priljubljen je bil gospod kaplan. Neumorno je delal v cerkvi in se z vso dušo zavzel za obnovo naše mladine. Njegova zamisel so bile duhovne vaje za fante in z izredno marljivostjo in spretnostjo je vodil prosvetne tekme. Ob slovesu mu je izročil g. F. Terčelj častno diplomu P. Z. Delavnemu, idealnemu gospodu želim obilo božjega blagoslova, Bukovcem pa častitamo!

Idrijske novice.

Tridnevnik za moške.

V snegu in ledu smo. Temperatura je znašala par dni 18 stopinj pod ničlo. V tem mrazu pa smo si

neko razburjenje in radovednost. Najbolj pa gospodov na policiji. Neprestano so prihajala poročila, telefon je brez odmora pel. Končno, proti enajsti uri, se je posrečilo pričeti neke vrste sejo. Prasville je bil navzoč. Šef kriminalnega oddelka je podal svoje poročilo: Včeraj proti polnoči je pozvonil na vrata neke hiše v ulici Arago neznanec, ki se je vratarici predstavil za policista. Ko mu je odprla, jo je vrgel na tla in zvezal. Deset minut pozneje je na isti način postopal z nekim gospodom in damo, ki stanujeta istotam v prvem nadstropju. Nemoteno je potem lahko ukrenil vse potrebno za atentat ter se je lahko pripravil tudi za beg preko streh.

»In za vas ni nobenega dvoma, da je to Arsene Lupin?« vpraša policijski prefekt Prasvilla.

»Nobenega. Saj tu gre za njegove pajdaše. In nihče drugi bi kaj tako drznega in točno pripravljene ne zmoget,« odvrne Prasville.

Koledarček.

26. dec. poned., Štefan, muč.
27. dec. torek, Janez Evang. ap.
28. dec. sredo, Nedol. otročiči.
29. dec. četrtek, Tomaž, šk.
30. dec. petek, David, kr.
31. dec. sobota, Silvester, p.
1. jan. nedelja, Novo leto.

ogreli duše. Č. g. Terčelj je vodil tridnevnik za moške. Govorov se je udeležilo izredno veliko množico fantov, ki so z umevanjem sledili zelo primernim verskim konferencam in številno pristopili k obhajilni mizi. Čast moškim in zahvala prirediteljem!

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Kurinčič A., Idrijsko štev. 57: Vaša prošnja je registrirana pod št. 065927. Vaša prošnja bo v kratkem rešena, upati je, da Vam bo priznana pokojnina.

2. Štokelj Josip, Vel. Zablje št. 101: Vaš rekurz je registriran pod št. 36532 pri Corte dei Conti. V kratkem dobite odgovor državnega pravdnikstva, pri katerem smo posredovali.

3. Roč I., Žaga št. 43: Slabo in napačno ste nas informirali o pokojninski zadevi sirot Marije Ivana K. Ne gre za prošnjo, pač pa za rekurz, ki je bil vložen proti negativnemu invalidnemu odloku. Rekurz je registriran pri Corte dei Conti pod 34359. Razprava o rekurzu je bila določena že za 26. XI. 1927, pa je bila odložena na nedoločen čas. Iz Rima Vas bodo gotovo obvestili, kdaj bo razprava o rekurzu.

4. Lestan I., Miren: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

5. Vrtovec Fr., Vel. Zablje št. 18: Ob priliki zglasite se v tajništvu.

6. Sedej Franc, Dole št. 20: Ni mogoče najti Vaše prošnje v Rimu. Sporočite tajništvu naslednje podatke: a) ime pokojnega sina; b) očetovo ime in ime matere; c) podatke o sinovi službi; d) dokaz, da ste prošnjo v resnici vložili.

7. Hlede Jos., Števerjan: Vam je bila priznana pokojnina letnih Lir 252 to je $\frac{1}{3}$ od 756 L, ki so bile priznane pokojnemu, in sicer od l. VIII. 1925 dalje. Zglasite se ob priliki v tajništvu!

8. Z. I., u. v p., Solkan: Zglasite se ob priliki v tajništvu!

9. Č. A., Gorica, Via Carducci 7: Zglasite se ob priliki v tajništvu!

10. F. A., Ubelsko: V zadevi I. S. bo tajništvo posredovalo.

11. O. I., Gorica, P. Cavour 1 I.: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

12. K. I., Čezsoča: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.

Tajništvo.

zagledal morilni oder je obstal. Gilbert se je močno upiral in vpil kot iz uma:

»Ne, ne, nisem moril; nisem moril!«

Med tem so rabljevi hlapci popadli Vaucheraya in ga skoraj v teku nesli proti giljotini.

Zdajci se je zgodilo nekaj nepričakovane: Od nekod je počil strel in zadel Vaucheraya ravno sredi čela. Umirajoč je obsojenec mrmral:

»Zadet... v sredo... Hvala... mojster... Zdaj mi ne bodo glave sekali... Mojster je vendarle vrl dečko...!«

Hlapci so kar obstali. Sredi hrupa je nekdo vpil:

»Na giljotino z njim!«

Duhovnik, ki je obsojenca spremljal, se je glasno upiral. Rabelj je ukazal hlapcem zgrabiti naslednjega obsojenca. Tedaj počli drugi strel; krvnik se zavrti in zgrudi.

»Nič ni, nič! Naprej!« vpije krvnik hlapcem.

Toda ti se razprše tuleč na vse strani. Naenkrat je bilo vse krog giljotine prazno. Četa policistov in vojakov je skušala vdreti v hišo, kjer so videli v prvem nadstropju nekega moža, ki je mirno stal z naslonjeno puško in meril. Ko so vdrl v vežo, jim je zaprla pot močna barikada, zgrajena iz vsega mogočega pohištva. Predno so si odprli pot, je prešlo pet minut. Ko so dospeli policisti v drugo nadstropje, jim je prišel nasproti glas:

»Še osemnajst stopnic. Oprostite, da vam prizadevam toliko muje!«

Pognali so se kvišku do tretjega nadstropja, odkoder je vodila lestev v podstrežje. Toda v tem hipu je nekdo potegnil lestev kvišku in zaprl policajem pot prav pred nosom.

* * *

Razburjenje, ki je povzročil ta drzni čin, še sedaj ni pozabljeno. Listi so tiskali posebno izdajo za posebno izdajo. Vseh se je polotilo

»Potem pa ni tista oseba, čigar stanovanje na trgu Clichy ste včeraj zastražili, Arsene Lupin?«

»Vsekakor, a nismo vedeli, da ima hiša še en izhod zadaj. Danes zjutraj, ko smo to odkrili, ni več bilo nobenega v stanovanju. Sluga Ahil je tudi damo odvedel.«

»Kako je ime tej ženski?«

»Ne vem,« je malce obotavljajoče spravil iz sebe Prasville.

»Toda vi veste za ime, pod katerim se je Lupin skrival?«

»Vsekakor. Gospod Nicole, zasebni učitelj. Tu je njegova posetnica.«

Med tem je vstopil stražnik, ki je javil prefektu, da ga v elizejski palači zovejo v avdienco. Odhajaje je prefekt pripomnil proti Prasvillu, da se bo zdaj odločilo o Gilbertovi smrti. Istočasno je pa stražnik izročil tudi Prasvillu posetnico. Ko jo je ta pogledal, je kar poskočil.

»Ali je dečko predrzen!« je siknil.

Na posetnici se je namreč bralo: Nicole, zasebni učitelj. (Dalje.)

Ludvik Zoržut.

Kres svetih treh Kraljev.

(Božični motiv iz Brd: prizor na Bregu: nastopi zbor Bricev.)

Vsi (mogočno):

Pred svet' mi tremi Kralji — v noč
po brdih zagoré kresovi
in deca raja z bákljami pojoč,
žaré razsvétljeni bregovi!

Recitator (pripovedovalno):

Je bil slovenski rod še star pogan,
prižgal je bogú kres — žrtvovanja,
je solncu mlademu bil darovan —
Za známenje božičnega spoznanja
še dandanašnje žrtvenik postavijo
v spomin iz davnih dni na Kraljev

dan,

ki mu pri nas mal — božič pravijo.

Vsi (veličastno):

O sveti trije Kralji,

prižgite nam božični kres!

O sveti trije Kralji,

prižgite Brdom luč z nebes!

Otroci (veselo):

Na gmajni brinja mi narežemo,
v velike snope ga povežemo,
po zornicah ga spravimo na breg.
In baklje brinjeve nasečemo,
vse z mehko smolo jih prevlečemo.
Naš kres najlepši bo od vseh!

Vsi (hrepeneče):

O sveti trije Kralji

se bodo k nam že pripeljali,

o sveti trije Kralji

nam bodo kres prižgali!

Otroci (razposajeno):

Mi baklje brinjeve iztešemo,

pri kresu ž njimi mi zaplešemo.

Jolilajson — Kristelajson!

Z rebulico mi napojimo se,

Jolilajson — Kristelajson!

Vsi (vzhičeno):

O sveti trije Kralji

na cesti so — že k nam gredó,

o sveti trije Kralji,

pozdravljeni — srčno!

* * *

Ženske (začudeno):

Na bregu kres gori

ves breg žari, žari!

Naš kres pod noč se vžgal je!

In brinje prasketá,

vse v iskrah trepetá!

Plamen v grmadi vzplapolal je!

Moški in ženske (pristrčno):

Še drugi, tretji, z gričev vsepovsod

vsa Brda so en kres, ki zažarel je

in v eni veri je objel ves briški rod:

en sam plamen ljubezni ga objel je.

Vsi (zadovoljno):

O dobri sveti trije Kralji

na gričku vsakem kres zanétijo,

o dobri sveti trije Kralji,

vsem Bricem Bóžič svétijo.

Otroci (rajajoč):

Jolilajson —!

Kristelajson!

Otroci — kolačiči

in dekleta in fantiči!

Klóbasič naberejo,

v kresu jih izeveremo

v vrelem vinu skuhamo,

v veterčku počuhamo...

Jolilajson!

Kristelajson!

Ženske (mehko = sladko):

Pod žarnim nebom poigravajo

otroci z bákljami pojoč...

Zvonovi sladko pritrkavajo...

Treh kraljev je prelepa noč!

Vsi (gostoljubno = prazniško):

O — jejte, sveti trije Kralji,

Božiček dal nam je ta dar!

O — pijte, sveti trije Kralji,

vsi: Gašper, Melhar, Boltažar!

Otroci (rajajoč):

Otroci — kolačiči

in dekleta in fantiči!

Jolilajson — Kristelajson!

Nalóžimo, nalóžimo še brinja,

robidovja, akacije, trnja vmes!

(ponosno)

Naj plapolá božična ta svetinja!

Od vseh najlepši je naš kres!

(rajajoč)

Klóbasič naberejo,

v kresu jih izeveremo!

Jolilajson — Kristelajson!

Ženske (vzradoščeno):

O — še gori

in koliko ljudi

ožarja v višnjevem plamenu!

Moški (resnobno):

Pri njem modrujejo

si prorokujejo

možjé o letu in vremenu.

Moški = solo (šaljivo = resno):

Ta kres — kres malega božiča

o toči nam povedati on zna,

ko v njem kot sapa samega hudiča

prečudni, skrivni veter zapihlja.

Ne čujete — odkoder veter ta pri-

haja

in v ogenj se zaganja neprestano,

vsa toča prišla bo iz tega kraja,

po tistih brajdah vse bo pokončano!

Ženske in moški (užaloščeno):

Vsa toča prišla bo iz tega kraja,

po tistih brajdah vse bo pokončano!

Otroci (poskočno):

Naš kres — ne vgasni se — naš

kres,

poskóčimo, poskóčimo še čez!

(pojemajoč)

Otroci — kolačiči!

Naš kres — ne vgasni se — naš

kres,

poskóčimo še čez!

Otroci...

Otroci, ženske, moški: (vsak po-

sebe med seboj ponavljajoč —

otožno)

Je dogorel, je dogorel...

O kje ste sveti trije Kralji?

Naš kres je dogorel...

Molčite sveti trije Kralji?

Žerjavica je in pepel! —

Vsi (pobožno, veličastveno):

O sveti trije Kralji

prižgite nam božični kres!

O, sveti trije kralji,

prižgite Brdom luč z nebes!

Listnica uredništva.

V. K., Sv. Križ: Tajništvo K. D.

Z. je posredovalo v Vaši zadevi

pri pristojnem uradu. Sporočite

nam po dopisnici naslednje: 1. Ali

gre za staro električno napravo

predilnice v Ajdovščini? 2. Ali za

konsorcij, ki priskrbuje občini

elektriko? 3. Ali pa gre za povsem

novo električno napravo? Odgovo-

rite nam ali pa tajništvu K. D. Z.

čimprej na stavljeno vprašanje, na

kar bo tajništvo v zadevi ponovno

posredovalo.

S. P. G. V., Ledine: a) Na vpra-

šanje, kakšna je postava glede

ometanja dimnikov na deželi, Vam

sporočamo: Goriška dežela ni ime-

la enotnega stavbenega reda, pač pa

sta ga imeli Kranjska in Istra. Ob-

čine bivše Kranjske imajo pravil-

nik za dimnikarje. Na splošno ve-

lja gotovo, da lahko skrbi gospodar

sam za čiščenje dimnika; ako dim-

nikar ne čisti, mu ni treba plačati.

Svetujemo Vam, da se v tej zadevi

sporazumete z občinskim načelní-

kom;

b) Prizadeti: Ledine-Krušce: Pu-

stite vso stvar pri miru in ni treba

se razburjati. Če bi jim hoteli za-

brani, bi imeli samo vi škodo.

M. R. Zadlog: Žalibog smo pre-

pozno prejeli. Pozdravljeni!

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potreb-

ščin 20% ceneje kot povsod dru-

god. J. Saksida, trgovec z mrtv.

predmeti. Dornberg št. 3.

Ruža Lenardič
inž. Milan Mikuž

poročena

Kojško 21. XII. 1927. Sv. Lucija

VOJNA ODŠKODNINA.

Konzulence, zastopstva, prizivi,
konkordati, likvidacije, davčne za-
deve, posojila vsake vrste, vštevi
posojila na starostno obrabo. —
Pisarna: A. Trampuž, sod. oficijal,
Gorica, Via Garibaldi 20, I. nadstr.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega po-
sebnost priporočljiva proti prehladu
in za ojačenje korenin. Steklenica
po 6 lir — se dobiva v lekarni Ca-
stellanovich, lastnik F. Bollafio,
Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici,
Via Carducci 9 pri Fiegel.

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v

ušesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof.
Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in
assistent prof. Brunetti v oddelku za
nosne in ušesne bolezni v mestni bol-
nišnici v Benetkah je odprl ambulatorij
v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro).
Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka

ali pa za sobe,

Decca z veliko

zalogo plošč z

modernimi slo-

venskimi pes-

mimi. Pritikline

za gramafone,

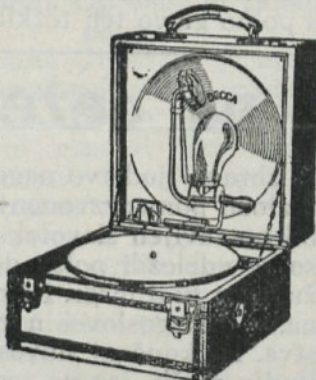
vzmet (peresa)

in popravila v

knjižarni WO-

KULAT Gorica

Corso, Tel. 34

„Širite Goriško Stražo,“

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali
vštevši krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti,

WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

Franc Prencis, izdelovatelj orgel
in harmonijev v Solkanu se pripo-
roča preč. duhovnikom in drugim
za vsa v to stroko spadajoča dela
in popravila. Pregledi brezplačno!

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 25. 1. 1928.

»Conte Grande« 14. 2. 1928.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 5. 1. 1928.

»Principessa Maria« 13. 1. 1928.

»Principessa Maria« 13. 1. 1928.

»Conte Rosso« 19. 1. 1928.

Iz Genove v Buenos Ayres v
13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 30. 12. 1927.

Informacije daje in sprejema
prednaročila na vozne listke za-
stopnik

F. Rosich, Gorica,

Via Contavalle št. 4.

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)

v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sre-

dah in petkih ob pop. urah).

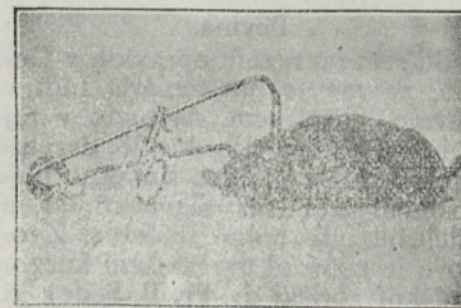
Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolk)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in
v bokih. — Sprejema od 10-12 in od 15-17.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici
Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec,
Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo,
Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 1/2 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše
obrestne mere).Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškod-
nine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.